

После бягайте в гората. . . .
 Като се сббудят
 Тези палави дечица
 Колко ще се чудят!

Аз пжк кошниците пжлни
 Сам ще ги раздавам.
 Скритом в кжщите ще влизам
 И ще ги оставам.

Само тайната пазете!....
 Да питат децата,
 Где що срещнат, где що видят:
 Кой черви яйцата?!..“.

Е.

Бикжт и мечката.

Една мечка имаше три малки мечета. Тя много обичаше малките си палавчета. С най-големи майчини грижи се отнасяше кжм тях. Често пжти им устройваше хубави забавни игри. Те тичаха край нея, весело подскачаха и се галяха около майка си.

Еднаж палавчетата се бяха твжрде много разиграли. Те тичаха, джрпах се, до като почнаха да се хапят. Играта се обжрна в страшна борба. Едно от мечетата захпа друго за ухото и получи за това хубава плесница. Немирниците почнаха да се борят и, хванати здраво в сиво жжлто кжлбо, те се тжрколиха по плжзгавата трева на стржмния склон. Още не бяха се схвзели, те се намериха вече долу при потока, и тозчас от там се чуха отчаените викове на малките немирници. Те ревяха тжй отчаено, че само от техния вик мечката разбра, че те се застрашават от някоя голяма опасност.

Старата мечка веднага се превжрна от нежна майка в свиреп звяр и с един скок се озова при децата си тжкмо, когато един голям бик се готвеше да ги дигне на рогата си. Още една минута — и всичко щеше да бжде свжршено. Но в тази минута се чу тропота на тежките лапи и с рев, който уплаши даже